

KRIŽ NAD KLOKOTICAM

marti, 28 aprilie 2015

Niti dobro

nesam svršil da se žalim (na onoj drugoj stranici!) kako skoro nikako ne pišemo

na karaševskim

(ili barem kako ne pišemo toliko koliko bi trebalo) e, vica,

sam i po el da vim povedam jenu pri povetku.

Ali, ova pri povetka ne od

davnine, kako je obi aj da se pri poveda, nego od sidan vreme. Nelaš ovde da na eš ni zmajeve, ni princeze, a niti nekog kuražnog viteza na bilem konju. Naša pri povetka je kratka, koliko da stane na triftalja stranu i govori za jenog obi nog mladog loveka, koji je napravil i podigal jedan velik križ izbreg Klokoči a – kako da se vidi s bilo koje strane da pogleneš i kako da se zna e sila Božja bdi nad njegovim selam. Tomu loveku mu se ime Slavoljub Radovankovi , ali svi ga znaju kakon Ljup i .

Pri povetka

mu po ima nekoliko dana prid što da po e prvi put u Bosnu, kod Svetе Marije u Me ugorje. Od toli, svaku godinu ide tam, na Marijino svetište, i moli Boga za njega i za njegovu familiju, ali i za svi njegovi Klokoči anje.

Ali,

misim e bi bilo najbolje da nim kaže naš Ljup i , s njegovimi ustima što se tad strefilo!

„Godinu

2010. sam se našal s jenim vele asnim i on mi je pri povidal za Me ugorije. Ja sam prije toga bil tam, ali sasvem nakratko. Onda, 2011. dobijem pozivnicu od vele asnoga iz Lupaka e ako želim da idem i ja s jenom grupicom u Me ugorje i ja sam mu rekao e mi odgovara. Jenu nidelju dana prid što da po em, u jenu ve er, sam si rekao ženi e lamo da idemo tam i ona mi je rekla – dobro, idemo! Sutradan, poranini kažem ženi e sam snel e idem kod nas na Kolniku i treba da postavim tu jedan križ. Drugu ve er – isti san kakon i prvu no . I pak joj kažem: Nevenko, pazi, pak sam snel istu stvar! Ali, tej drugi put se spomenem e sam donesal iz Austrije, kad sam si bil tam kod žene u jenim domu, (e ona je radila kako mloge od nas žene što imaju brigu za stariji) jedan kip, prope e Isusa Krista, upu eno tam negdi u gradini. Ništa, tre i dan, pak isti san... Ve em ne mi bilo svejeno! Stiglo je vreme da po em na put. Kad smo stigli tam, smo pošli na brdo Majke Božje, na Križevac i ja kažem vele asnomu iz

Lupaka sve što sam snel, a on mi re e: Da znaš e to ti je neki znak od Boga!
Ja mu kažem onda e lam da inim sve što je mogu e da podignem taj križ e se
bojim i e neznam što bi to da zna i. Moram da kažem ovde e vele asni Tjinkul
je išal mlogo godine prije toga u Me ugorje, ali niti jedanred ne uspenjal brdo
Majke Božje. Ovej put je išal do kraja... No, do em ja doma i nakon nekoliko
dana po mem radnju na križu. Ali, kakon e mi nešto sve smetalo da ne odradim
tu radnju tog leta i tako me sve strglo do kraja godine. Tek po novoj godini,
negdi u marcu sam ga svršil. Metnem, onda, kip Isusa, prope e, na križ, a križ
stavim u kola i s traktoram odem na Kolnik i ga podignem. To je bilo pravo one
nidelje prije Uskrsa. Sad da vidiš, ako imaš mogu e, kako lepo izgleda no om
svetlo koje sam metnul na križ, e sam poteglil i struju. Od mene od doma sam
poteglil 100 metara kabla pravo do nabrig. Sam govoril s vele asnim Dobrom iz
Klokoti a da posveti križ odma nakon Uskrsa ovu godinu, e, nažalost, nesam
stigal dosad da ga posvetim. S Božjom pomo u, ja bi tel da napravim ovde i
stajališta, kako je u Karaševu kod Kalvarije. Misim e put koj vodi do križa
jako lepo izgleda i ak može da se uredi mesto za sve postaje od križnjeg
puta“;

Neznam

kako la da se svrši ova priopovetka, ako la da se preuredi put koji vodi do
križa i da se metnu tamo stajališta, ali siguran sam e, od kad se smrkne, za
Veliki Petak, za Veliku Subotu i za sam Uskrs ako pogleneš izbreg Klokoti a laš
da vidiš kako se svetle konturejenog križa, kojeg je s verom u Boga i s
otvorenom dušom podigal jedan lovik, koji je tražil da si isplni san...svoj
divni san!

Daniel Lucacela